

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 27488

гр. София, 08.07.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в
закрито заседание на 08.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

като разглежда дело номер **7923** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 256, ал. 1, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.
Делото е образувано по жалба на К. М. Р. М. (К. М. Р. М.), гражданин на Б., чрез адвокат Г. П. с
адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], № 2, вх. 3, ет. 1, ап. 24 срещу отказ за
определяне на дата и част за подаване на заявление за издаване на виза, съгласно чл. 12, ал. 2 от
Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим, постановен от
консулско длъжностно лице при Консулската служба при посолството на Република България в
Доха, Катар.

След дадени указания с разпореждане адвокат П. е направил уточнения, че се оспорва
бездействието на административен орган в хипотезата на чл. 256. ал. 2 от АПК.

Посочва се, че административният орган /консулско длъжностно лице/ в условията на обвързана
компетентност по чл. 12, ал. 2 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне
на визовия режим е длъжен да предприеме следните действия „да определи дата и час за подаване
на заявлението от кандидата, като по правило срещата се уговаря в срок до 2 седмици от датата,
па която е поискана“.

Твърди се, че административният орган в лицето на консулското длъжностно лице не разполага с
компетентност да се произнася по заявленията за издаване на виза, т.к. законът предвижда
съгласувателна процедура между няколко органа, между които МВнР и ДАНС. В тази връзка
отказът да консулското длъжностно лице да изпълни задълженията си за определяне на дата и час
за подаване на заявление за виза с основание, че апликантът разполага с дигитално разрешително
за работа и престой, а не такова издадено на хартия, е незаконосъобразен и защото нарушава
Законът за електронния документ и електронните удостоверителни услуги (ЗЕДЕУУ), като
незаконосъобразно изисква документ на хартиен носител.

След като се запозна с материалите, съдът намира, че делото е подведомствено, местно и родово
подсъдно на Административен съд София-град.

В жалбата се твърди, че бездействието е в противоречие с материалния закон.

На основание чл. 170, ал. 2 от АПК, съдът указва на оспорващия, че трябва да установи

съществуването на фактическите основания и на законовите изисквания за извършване на твърдените действия от страна на ответника.

На основание чл. 154, ал. 1 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК, съдът указва на оспорващия, че следва да установи фактите, на които основава своите искания и от които би черпил благоприятни последици.

След преценка на обстоятелства, касаещи редовността на жалбата, визирани в чл. 150 и чл. 151 от АПК, съдът намира, че следва да насрочи делото за разглеждане в открито заседание.

Водим от горното и на основание чл. 157, ал. 1, изр. 2 от АПК, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

Насрочва делото за разглеждане в открито заседание на 16.09.2026 г. от 09,45 часа.

На основание чл. 154, ал. 2 от АПК конституира страните както следва:

1. К. М. Р. М. (К. М. Р. М.), гражданин на Б., чрез адвокат Г. П. с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], № 2, вх. 3, ет. 1, ап. 24 – оспорващ.

2. консулско длъжностно лице при Консулската служба при посолството на Република България в Доха, Катар – ответник по жалбата. Да се призове чрез М..